

EL PUNT TARRAGONA	Tirada: 2.646	Sección: -	
	Difusión: 1.919 (O.J.D)	Espacio (Cm_2): 156	
Cataluña General	Audiencia: 6.716	Ocupación (%): 19%	
Diaria	24/06/2010	Valor (€): 222,59	
		Valor Pág. (€): 1.160,00	
		Página: 12	Imagen: No

tomb de ravals | GERARD GORT

Els imperfeccionistes

Les redaccions dels diaris ja no són el que eren però encara serveixen com a material novel·lable, com a font d'inspiració d'alguns que hi passen i després fan el salt a la ficció. La literatura catalana té excel·lents novel·les ambientades en un diari, com *Servitud*, de Joan Puig i Ferrer, una àmplia galeria dels personatges de la redacció de *La Llanterna* inspirats en els que va conèixer durant l'etapa en què va treballar a *La Vanguardia*. Actualment a les llistes de llibres més venuts hi figura un dels grans triomfadors de l'últim Sant Jordi, el *Se sabrà tot*, de Xavier Bosch. Un altre llibre sobre la redacció d'un diari que s'imbueix de l'experiència del mateix autor. Aquestes referències vénen a tomb per parlar d'una novel·la molt recomanable de la qual fa poc se n'ha publicat la traducció al castellà, espero que aviat se'n faci la versió en català si és que encara no està en marxa. Es tracta de *Los imperfeccionistas*, el debut

literari de Tom Rachman (Londres, 1974). Una mirada irònica i commovedora sobre les desordenades vides de la fauna d'una capçalera en anglès que s'edita a Roma. L'obra, que ha tingut una magnífica acollida al Regne Unit i als Estats Units fins al punt que la indústria del cinema ja en prepara una pel·lícula d'alt pressupost, retrata amb encert i ironia les misèries del periodisme i té moments sublimes i girs inesperats suficients per fer-se un lloc d'honor entre les grans novel·les sobre diaris. A més tot plegat desprèn autenticitat. Cada capítol centra l'atenció en un personatge en concret: des d'un veterà corresponsal a París que ha perdut totes les seves fonts i no aconsegueix que el redactor en cap li compri cap tema, fins al responsable de les necrològiques, passant per la redactora d'economia, un corrector obsessionat en la confecció del llibre d'estil, la directora financera o el director periodístic.